

Book-Post

To,

*If not delivered
please return to :*

EDITOR,
THE VEDIC PATH,
P.O. Gurukul Kangri,
(U.P.) 249404.

ओवेयः॥ अत्रिभृगुत्सवसिष्ट॥ गोत्रमांगिरसः॥ लभ्योगोत्रप्रत्ययस्यत्वेन वक्ष्ये
 लुकस्यान् ननुस्त्रियं अत्रयः भगवः कुत्सः बभ्रुः गोत्रमांगिरसः पुत्रादिभ्य
 ष्च॥ लुकस्यान्॥ अपत्ये शोभ्येः कल्याणादीमिन्द्रस्यात् लुक् काल्याणिनेयः॥
 कुलरायावा॥ इन्द्रमात्रे विकल्पेन लुक् लुक् नित्यः॥ पूर्वैरेव कौलदिनेयः सतीभिर्लुकी
 अत्रकुलरा॥ चटकाया ए२ कु॥ चटकादिनिवाचम्॥ पूर्वनिषदिकग्रहणे लिंगविशिष्टस्य
 पिग्रहणमिति सिद्ध्यति चटकस्य चटकायावापत्यं चाटकैरः॥ स्त्रियामपत्ये लुक् लुक् नित्यः तपो
 रेवस्त्रापत्यं चाटकैः॥ गोधाया लुक्॥ गोधरेः शुभ्रात् लुक्॥ गोधेयः आ२ गदीचा॥ गोधारः
 लडादिभ्योवा अंगहीनां शीलहीनाश्च द्रुदास्ताभ्योवा लुक् पदे लुक् कारणैः कारणैः द्रुदः

स्त्रीभ्योऽकृस्त्री॥ प्रत्ययांतेभ्योऽकृ वेननेयः॥ कन्यायाः कनीनच॥ चादण्डका
नीतोवातः कर्णश्च॥ राजश्वलराद्यत्॥ दशो जानावेवये चाभावकर्मणोः यादौ नहि
नेप्रत्ययेऽन् प्रकृत्यास्यान्ननुभावकर्मणोः राजन्यः जानावेवकिं॥ अन्प्रकृत्या
लिपरे॥ राजनः श्रीपुर्यः॥ क्षत्रात्तुः॥ क्षत्रियः जानावित्येव॥ क्षत्रिरन्यः॥ रेवत्यादि
भ्यः कृठस्तेकः॥ अंगान्यस्सठस्तेकादेशः रैवतिकः॥ गोत्रेकुंजादिभ्यश्च ज॥
व्रान्तचक्रजो रस्त्रियाम्॥ व्रान्तर्वचिभ्यल्लग्वदने कौं जायनाः व्राध्रायन्यः॥ नडादि
भ्यः फक्॥ गोत्रे इत्येवनामवशाः चारायणः अनेनरोनाडिः॥ अश्वादिभ्यः पज॥ गोत्रे
आश्वायनः॥ इतश्चानिजः॥ इकारानात्तद्वाचोपत्तिवृत्तकूनत्तिजं नात्तदौलेपः नैधेयः

प्रत्ययान्तेभ्योऽकृ
भ्यश्च स्वार्थे
भ्यः प्रत्ययः
स्यात् कौञ्जा
यनः वज्रत्वे

३
 धैः सोत्रैर्देवदेवं महेश्वरं तमर्चयन्ति येशश्चतुर्दुर्गाण्यतितरन्ति ते इति भीष्मवाक्यं अनुशासति
 के इन्द्रप्रत्युद्यमन्युवेचनं यस्य विष्णुश्च ब्रह्मा च त्वेचनं त्रैलोक्यं सहा मरैः अर्चयन्ति सदा त्विं गते
 स्माच्छेत्तरोहिकः इति तथा तत्रैव स एव भगवानीशः सर्वतत्त्वादि रव्ययः सर्वतत्त्ववि
 धानत्रः प्रधानपुरुषेश्वरः सोऽसृजद्दृष्टिणा दंगाद्ब्रह्माणं लोकभावनं वामयाश्चीनथा
 विष्णुमादौ प्रभुरथा सृजत् शान्तिपर्वणि ईश्वरश्चेतनः कर्त्ता पुरुषः कारणं शिवः वि
 सुर्ब्रह्माश्रीसूर्यः शक्रो देवाश्च सान्वयाः सृज्यन्ते यस्य ते चैव तमो भूतमिदं यदा
 अप्रज्ञातं जगत्सर्वं तथा ह्येको महेश्वर इति तथा तत्रैव निहतास्तेन पूर्वत्वं हतवानसि
 वैरिहन् अप्रमेयप्रभावं तं देवदेवमुमापत्तिं भजस्व नित्यं प्रयतो विष्णोः शहरमव्या
 यमिति पार्थ प्रतिकृत्स्नवचनं आश्वमेधके वयं च सर्वतद्भक्ताः स चास्माकं प्रसीदति
 तत्प्रसादाद्यराज्यं प्राप्ताः कौर्वनन्दनेन्यारभ्य कस्तोसेनामहमाजमनसापि प्रध्वं
 येत् द्रोणकर्णमुखेर्गुप्तां महेश्वरैः प्रहारिभिः रूते देवान् महेश्वरमादुरुह्य पान्मह
 श्वरोत्त न स्येव च प्रसादेन निहताः शत्रवस्तथेति युधिष्ठिरं प्रति भीष्मवचनं राजे

लि० चं०
६

धर्मं सरावभगवान्धात्वा चिरं शूलवरायुधः असृजत्सर्वशस्त्राणि महादेवो महेश्वरः इ
त्येताः शंकरप्रोक्ता विद्यां शब्दार्थसंयुताः सौषुप्तिके अहं यथावदाराध्याः कृत्सेना क्रिय
कर्मणा तस्मादियत्तमः कृत्स्नादन्यो मम न विद्यते इति हरिवंशे इति संस्तुयमान सुभ
गवानो वृषध्वजः प्रसार्य दक्षिणं बाहुं वासुदेवमथाब्रवीत् मनीषितानां मर्थाणां प्राप्ति
स्ते सुभुक्तम पारिजातं बहूनी सिमाभूते मनसि व्यथा पुरा मैनाकमाश्रित्य तपस्त्वं ह्य
करोष्यदा तदा मम बचः कृत्स्नं संस्तुत्यैर्यमाग्राहि अवध्यस्त्वमजप्यस्मत्तः शूरतर
स्तथा भवितासीत्यवोच्य तत्रेयानतदन्त्येष्टुक्तं तत्रैव कृत्स्नकृतज्ञात्रे अहं ब्रह्मा
कपिलोऽथाप्यनंतः पुत्राः सर्वे ब्रह्मणा प्राप्तिर्वीर्याः त्वत्तः सर्वदेवदेव प्रसूता एव सर्व
शः कावणानां च मीमांसा इति रामायणे युद्धकांडे तावदादित्यहृदये ब्रह्मज्ञानाच्छ्रुते
शायसूर्यादित्यवर्चसे भास्वते सर्वभक्षाय रोद्राय वपुषे नम इति त्रिशोऽक्षरं सामर्थ्या
च्च आरण्यकांडेऽपि कृताभिवेकः सरराज रामः सीताद्वितीयः सहलक्ष्मणेन कृताभ
वेकस्त्वग राजपुत्रा रूद्रः सवि सुभगवानिवेश इति उपमानिवंधव्याजेन आदिकवि

दुर्गा
६

लि० चं०
६०

एविष्णुना पंचब्रह्ममयैश्चैव केवलं प्रणवेन वेति सनत्कुमारसंहितायां केवलेनोदकेनेव
स्तपनमेभवेत्सदा गंधोदकं शतगुणं पंचगव्यं ततोधिकं तस्माच्छतगुणदीपसहस्र
कोपिलं भवेत् नतः शतगुणं प्रोक्तं सर्पिषास्तानमेव च कापिलां संभवेनेव सर्पिषा स्तेप
येच्च मां दत्तामि देवितस्याहमपराधान्वहूनेपि शिवधर्मोत्तरे दधूः सर्वाणि ज्ञातानि
मांगल्यान्यथ सिद्धये घृतादमृतमुद्धृतं मम शरणमतिप्रियं पयसा सर्वलोकानां तु
त्रिभुवनित्राश्वती नंदासुभद्रासुखी सुशीला सुमना सुशोभा गोमातरः स्थिता भू
मोस्तानां धृतुः शिवस्पृष्टं तस्माद्धूतेन पयसा दध्ना च स्तापयेच्छिवं तदंते चोष्मन्तो
येन कषायैश्च विलेपयेत् संस्तीप्पत्रीतनोयेन लेखस्तानविधिः स्मृतः शिवध
र्मोत्तरे यः स्तापयति देवेनां शंखतोयेन मानवः सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके मही
यते यत्तु वर्जयेच्छिवपूजायां शंखतोयं विज्ञेयतः अत्र तुल्यं वलविरोधाद्विकल्पः
केचित्तु गोशृंगेणाभिषेकं कुर्वन्ति तत्र मानं संक्षिप्तं आभिषेकपात्रोत्पत्तानि त्रैलोक्ये
सुवर्णकलत्रोनाथ तथा वैराजतेन वा ताम्रैरणपन्नपत्रेण पालाशेन दलेन च शं
खेन मृण्मयेनाथ त्रोगधिनेन शुभेन च सकूर्चेन सपुष्पेण स्त्राययेन्मंत्रपूर्वकमिति

५०
६०

वेद्येदत्राललाधिकफलं एवंशालिविशेषेणफलंस्यादत्तशेत्तरं यद्वाञ्जनयुतैर्भस्यस्य
 एणमाधवेर्द्धते बंजनानिविचित्राणस्वादूनि सुरभीणि च कोटिकोटिकल्पान्पातुः
 स्निग्धानिमधुराणि च दीर्घभक्तेन नैवेद्यं दत्वा कोटिगुणाधिकं तथाफलविशेषेऽप्य
 स्वादुभिः कोटिसंमितं गुडखंडकृतैर्भक्ष्यैर्धृतस्नेहेन पाचितैः कोटिमहस्रगुणितं त्रैयं
 पुण्यसुगंधाभिः माषप्रकारैर्विविधैर्मधुरैर्धृतपाचितैः कोटिकोटिगुणपुण्यत्रि
 वनेवेद्यकर्मणि इति नैवेद्यम् अथ तावत् कालं काशीखंडे मुखवासं तु यो द
 द्याद्वानैवेद्यमुत्तमं संख्यासमुद्ररत्नानां कथंचित्कर्तुमिच्छते मुखवासादियान
 स्पकः संख्यामत्र कारयेत् मुखवासं तावत्कालमिति अर्थः मुखवासलक्षणं हेमाद्रोर
 त्तकोशे पूगपिप्पलपत्राणिकमुकस्यफलानि च नाशिकेलफलौपेतं मातुलिंग
 समायुतं एलाकर्पूरकं कोलैर्मुखवासं प्रचक्षते इति तावत्कालं अथाभयके मंत्रा
 श्रोत्राक्षैर्भजे मंत्राणि ते प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाणि सिद्ध्येथैर्लिङ्गं सकृदप्येव स्नाप्य मुखे
 तमानवः पावमानेन मंत्रज्ञात्वा वागीयकेन च रुद्रेण नील रुद्रेण पुरुषेण शु
 भेन च शान्त्या चाथ पुनः शान्त्या भारुडेन कपर्दिना आवोराजेति सामानुवृत्तं

लि. चं ०
५८

लोकेमहीयते मोक्षफलं कदलीफलं वायव्यसंहितायां हविश्चन्द्रिधंदेयं शुद्धं मुद्रानमेव च पा
यसं दधिसंमिश्रं गौडं च मधुसंयुतं एते खेकमने कंबानाना व्यजेन संयुतं गुडखंडान्वितं दद्या
न्मथितं दधिचोतनं भक्ष्याण्यपूपमुख्यानि स्वादुमंतिफलानि च यावन्तस्तं दुलास्मास्मिन्
वेद्ये संति संख्यया नावद्वर्षसहस्राणि त्रिवलोकेमहीयते दद्याद्दिनेदिने स्यन्तं पुरुषोहा
रसम्मितं प्राप्येन प्रत्यहं महानैवेद्यं कुर्यात् महानैवेद्यलक्षणमुक्तं विद्ये श्वरसंहि
तायां ज्ञालितं दुलभारेण मारिचप्रस्थकेन च यवाश्च द्वादशप्रस्थमध्वाजपंकुडवं न वे
द्येण मानेन मुद्रानं द्वादशव्यंजनान्वितं घृतपक्वे रपूपे श्वमोदकेः सात्विकादिभिः
द्वादशैश्च दधक्षीरं द्वादशप्रस्थकेन च नारिकेलफलानादीनि सहस्रत्रात संख्यया
द्वादशकमुक्तं यद्रिंशत्प्रस्थकेयुतं कर्पूरगौरचूर्णेन पंचसौगंधिकैर्युतं तांबू
लमेव कथितं महानैवेद्यलक्षणं तथा त्रिवधर्मोत्तरैः सदा त्रिवस्पने वेद्येयावच्छि
क्यानि संख्यया नावद्वर्षसहस्राणि दाना त्रिवपुरेव सेतु घृतसूपयुतैः त्रिकैः
पुण्यत्रातगुणोत्तरं उपद्रा युतैर्ज्ञेयं पुण्यपद्रागुणोत्तरं षष्टिकोदनैवेद्यं
सहस्रगुणितं फलं सुगंधिज्ञानिनैवेद्ये विज्ञेयमयुताधिकं कमलज्ञानिनै

५८

सं नष्टकृतं तत्रैव ये दीपमालां कुर्वन्ति कार्त्तिक्या अद्र्या न्विताः यावत्कालं प्रज्वलन्ति दीपास्ते
 लिंगमग्रतः तावद्युगसहस्राणि दानास्वर्गमहीयते अथ जलानि स्कांदे नद्याः समुद्र
 गामिन्यो नदाश्च स्वमाहृतं वस्त्रं वस्त्रं वस्त्रं च विविधं शिवपूजने कात्री खंडे वस्त्र
 पूजे जले लिङ्गं स्नापयित्वा ममामैराः ललाष्ट्वमेधजनिन्यं पुष्पं प्राप्नोति मानवः व
 र्ज्यनितं त्रैव श्रुदानीं तस्त्रिया नीतं वामहस्ताहृतं तथा अल्पपूजा वशिष्ठं च जलं न्याजं
 शिवार्चने वर्ज्यं पर्युषितं पुष्पं वर्ज्यं पर्युषितं जलं नववर्ज्यं जानुवीतो यंतु लसी विल्व
 पद्मकं सिद्धांतशेखरे कलुषं क्रिमिसंमिश्रमौखरं पल्लवलोदकं अशुद्धं भूतलस्य
 च शिलागर्ज्जलं च यत् स पाश्चाद्यायुतं न्याजं अल्पजातिनिषेधितं इत्यादि दोषसंयु
 क्तं वर्ज्यं तोयं शिवार्चने जलसंग्रहणं कुर्याद्दिवा चोषसिनो निशि अथ नैवेद्यं सो
 रयुराणे प्राणलितं दुलप्रस्थेन कुर्यादन्नं सुसंस्कृतं नानावर्जनसंयुक्तं शिवलोके महीय
 ने गुडखंडघृतोनाचभक्ष्याणां च निवेदयेत् घृतेन पाचितानां च दत्त्वा शतगुणं भवे
 त् स्कांदे मातुल्लिङ्गफलाद्यानि ह्यप्येकानि निवेदयेत् शिवाय तत्फलं तस्य यद्दत्त्वा
 णं निवेदयेत् एकं मोक्षफलं पक्षेयः शिवाय निवेदयेत् सर्वभक्ष्यैर्महाभोगैः शिव

लि० चं०
५८

देह

कनः देसहस्त्रेफलानां नमस्त्रिंशत्स्योदहेन देविसंवत्सरं पूर्णसोमनं दीपमोज्ज्वलं लैंगे
कृष्णागरुसकर्पूरंधूपं दद्यात् शिवाय वै नैरतयोरगमासा द्रुतस्य पुण्यमनंतकं अथ दीपः
लैंगे कर्पूरवर्तिदीपेन सकृद्दत्तेन भक्तिः कर्पूरैर्गोरश्रीभवेद्बालविलोचनः वायु
वीथसंहितायां कपिलासंभवेनैव घृतेनातिमुग्धाधेना नित्यं प्रदीपिता दीपाः शस्त्राः
शंकरपूजने प्राप्ता इत्यनेन कपिलासंभवघृतदीपस्य प्राशस्य बोधनात् कपिलाय
तिरिक्तगोवांघृतेनापि दीपाः कार्याः भविष्य घृतदीपप्रदानेन शिवाय शतयोजनं
विमानं न भते दिव्यं सूर्यकोटिसमप्रभमिति घृतासंभवे तिलतेलेनापि कार्यः न
उक्तं स्कांदे घृतदीपः प्रकर्तव्योऽद्याह्येन शिवमंदिरे तिलतेलेन वा कार्योपरिद्रेण
विपश्चितेति अतसीतेलेनापि कार्यः न दुक्तं नागरखंडे अतसीतेन युक्ताये दी
पादेताः शिवालये दद्यात् पूर्वैर्दद्यात् परैस्ते समेताः शिवालये वसंतीति शेषः कौ
सुंभतेलेनापि दीपः कार्यः न दुक्तं स्कांदे कुसुंभस्य च तेलेन दीपादेताः शिवालये
ज्ञानिनो हि भविष्यति दीपदानफलेन हि कार्त्तिक्या शिवाय दीपदानमतिप्रश

५९
५८

नेतुमिच्छामि० यैवेर्यः सततं भक्त्या पूजयिष्यति मामजं तमर्द्धनेतु० गोधूमैश्चरणै
 र्माधैर्यो मामभ्यर्चयिष्यति तमर्द्धनेतु० असितैर्वासितैर्वा मांसि द्वायेर्यो च यिष्यति त
 मर्द्धनेतु० नीवारतंडुलैः सारैर्यो मामभ्यर्चयिष्यति तमर्द्धनेतु० श्यामाकतंडुलैर्नि
 त्ययो मामभ्यर्चयिष्यति तमर्द्ध० प्रियंगुतंडुलैर्नित्ययो मामभ्यर्चयिष्यति तमर्द्ध०
 नंदुनायवगोधूमातिलमाषाश्चमुद्रकाः एतेषां लक्षपूजां वैकरोति सततं नरः ते
 षां चैव फलान्तीह वक्तुं कोपि न पार्यते उद्यापनं च कर्तव्यं पुष्पोद्यापनं वन्नरैः अथ
 धूपः वायवीयसंहितायां चंदनागरुकर्पूरकुष्ठगुग्गुलुचरकः घृतेन मधुना
 चैव सिद्धो धूपः प्रशस्यते भविष्योत्तरपुराणे गुग्गुलुघृतसंयुक्तं शिवेयं प्रतिवेद
 येत् रुद्रलोकां कमवाप्नोति गाणपत्यं च विंदति सोरपुराणे गुग्गुलुघृतसंयुक्तं सा
 द्वाहृतं प्रतिशंकरः गोमूत्रादुग्गुलुनीतः सुगंधप्रियुदरीनः प्रधूपः सर्वदेवानां
 शिवस्य च विरोयतः सनत्कुमारसंहितायां अंगरुद्रशसहस्रष्टसहस्रं च चंद
 नं चतुर्दशसहस्राणि धूपः कालागरुः स्मृतः अनंतोगुग्गुलुश्चैव सहाज्येन पुनः